

BÁGER GUSZTÁV

Óda

1.

nyugati nyers szél
te láthatatlan
fák ágait tornásztatod
cserfes leveleknek suttogsz titkokat
holt tájakba életet lehelsz
erdőket fésülsz át egy fűszál miatt
szénakazlat borzolsz szerelmesen
alkotmányok sorai közé firkálsz
gomblyukon átbújsz
távolságokkal gurigázol
míg friss illatot lehelsz a városokra
s a látható dolgok szőttesét
szüntelen lobogtatod

lényeged mozgás tested levegő
illanó éltető és remegő
mennyi sodródó áram és huzat
molekulák írják meg sorsukat
nem áll utadba sorompó se korlát
falak résein rácsonk onsz át
ki tudja ki vagy száz alakban
hisz még medred is láthatatlan

új dimenziót adsz és példát
a nem létező határt íme lépd át

*

minden pillanatban más az égbolt
bár látszólag mozdulatlan

dunyhát gomolyogtat
tollakból báláz föl dombokat

zsiráf nyaka hosszan hosszan
kondenzcsíknyi mérőszalag

margón belül málhás hajók
a kunsági horizonton

kosárrá font tenyerekben
melengető fénytojás: a Nap
varázsol körénk szárnyakat

*

egészen közel az esőfelhő
felerősíti a hangokat
távoli vonat robajlik el
a harmadik kert zsvajja
házunkig rohan

sarkon túl egy tüdő liheg
gazdája egyre türelmetlenebb
szomszéd kapdossa száradó ruháit
bukdácsolva jut el a nagyszobáig

tán álmainkból gomolyít
felhőket a Hold
s burkolt érzelem mi sejtjeink itatja

vetésre lehull magasból az ég
nők szájívén pattog szikrája
élesít-éltet gömbölyű magot
a látható dolgok szóttesét
szüntelen lobogtatod

*

majd formát öltenek
az összegereblyézett cseppek
folyók szelnek át dombokat
ahogy a Teremtő akarja
átírja a tájat

ide csonka kúp kerül
 oda völgy és vájat
 új s új formában áramlik
 a boldog tartalom
 ezekről suttog tündér és habléány
 s ki érti szavuk annak nem talány
 a vizek teremtésének ihlete
 sem a hurrikánba oltott program
 hogy kő kövön nem marad
 és neveti a biztosnak hitt
 süket hatalmakat

2.

az özön a világ ringó üvegvára
 belőle minden esőcsepp és pára
 mennyi nyüzsgés mégis mozdulatlan
 az okos élet oktalan halakban
 ég öble kirakva gyönggyel köszörűvel
 csillagrajok úsznak dacolva az úrral

*

egy madár mindig több mint egy test
 röptével elbeszéléseket szerkeszt
 hisz nemcsak begy és tollazat és csőrök
 egyéni sorsok utódok elődök

nemcsak szárnyak: éneklő formák
 hangjaikkal a szférát telefonják
 a teremtés műgondja játszi akarat
 látjuk szabadságunk: gyűrűzött madarat

*

mily magasztos tény egy egérke
 széttartó szürke villanások
 remegő orrcimpák torpanások
 bélyeggyűjtő szenvedély

medve nem kotlik tojáson
 kölykeit lassacskán szaporítja
 vattaszőrű kis vasgyúrók
 fegyverré edzik mancsaik

*minden állatban emberi vonások
mikroközösségek nyájak és kondák
megszülik egymást vagy halálra sebzik*

*s míg a világhálón gének viszik az ősi postát
a modern világ domesztikál háziasít:
marhapörkölt sertésflekken pulykafasírt*

*

*utazzon és lásson vezessen naplót
fizessen nyughatatlansággal a vágyért
fényesedjék az Örök Csillag neki
ki a Mindenség titkait keresi*

*csak bírja erővel és idővel a lélek
hisz egyedül nem vinné semmire
kinek maradék bizonyosága
elvesztett hite*

3.

*ezüst fenyőfadisz
és tűzpiros tojás
egyetlen állandónk
a folyton-változás*

*itt leteszik a holmit
ott fölveszik a cuccot
ma angol a ruha
holnap kínai*

*gomblyukon átbújsz
távolságokkal gurigázol
gördül az árral
alakul a vágy*

*

*a trendi fodrász turkálót gazdagít
az ügyvéd vádiratot és Andersent lapoz
alkotmányok sorai közé firkálsz
a mérnök tervez és szeretkezik*

az autószerelő bevizsgál és hamisít
a novellista iszik és imádkozik
ki tudja ki vagy száz alakban
a tanár oktat és felejt

az orvos életre hív és disznót öl
a kutató rendszerez és tévelyeg
a lelkész lelket ment és adatot
a bankár megtakarít és kaszinóba jár

mennyi sodródó áram és huzat
a prostik nemzetközi piaca
globális árok

*

perzsa minták ösvényein
jelek kanyarognak
a kikapcsolt idő
örök jelen
bármely pontján a világnak
online barátokra lelsz

míg szabadon
járod a dzsungelt
kedvenc foglya vagy

nincs kód mi örök
csak a kispárnák
mik óvoda óta
veled alszanak
s a szívedben ketyegő
bibliai óra

(ez sem érték már
csak nyítt szavak)

*

síléc orrán forog a Nap
labda táncol gyepszőnyegen
víz taraján asztalon

*korlátan lengésed
gyűrűk közt forgásod
ugrásod futásod
gerelyt hajításod
föld nehezevel vív csatát*

*nyugati nyers szél táncolj
ahogy Isten hívja táncba
Önmagát*

4.

*fák ágait tornásztatod
cserfes leveleknek suttogsz titkokat
holt tájakba életet lehelsz
erdőket fésülsz át egy fűszál miatt
szénakazlat borzolsz szerelmesen
alkotmányok sorai közé firkálsz
gomblyukon átbújsz
távolságokkal gurigázol
perzsa minták ösvényein
jelek kanyarognak
új s új formában áramlik
a boldog tartalom
nemcsak szárnyak: éneklő formák
nem áll utadba sorompó se korlát
lényeged mozgás tested levegő
illanó éltető és remegő
ki tudja ki vagy száz alakban
nyugati nyers szél te láthatatlan*

5.

(Mellékdal)

(ment-e a tévé által elébb az ember?
meddig csorog arcán az üres árok?)

*egyetlen golyóstoll egyetlen sugallat
mosolyra fakaszthatná a világot)*